

her har gjort, vil finde Bifald indenfor disse Kredse. Jeg er, som sagt, ikke bange for den Kritik, der bliver rejst mod dette Lovforslag her inde fra Rigsdagens Side. Jeg er ganske overbevist om, at Organisationerne vil forstaa, at det betyder langt mere, end mange maaske aner i Øjeblikket, at man faar en samlet Drøftelse af disse Forhold, den Drøftelse, som nu vil finde Sted i den allernærmeste Tid. Hvad er det, der foregaar her? Det eneste, der sker, er, at Staten foreløbig overtager disse Gaarde. Det ærede Medlem mente, at man i alt Fald kunde sælge den ene Gaard, og han antydede et Spørgsmaal om, hvorfor jeg dog ikke havde benyttet de nuværende gunstige Forhold til at afhænde begge disse Gaarde netop i Aar. Men det høje Ting har jo før været imod, at jeg er kommet med Forslag om at sælge Statens Jord, selv om det har været meget mindre Arealer. Det ærede Medlem kan vel huske, at i sin Tid, da vi havde Lovforslaget om Afhændelse af Skovfogedstedet „Vildtfogedhus“ til Behandling, blev det bebrejdet mig, at jeg i det hele taget vilde sælge en Aalen Jord, som Staten ejede, og jeg sagde den Gang, at det var saa lidt, det drejede sig om, men ellers var jeg ogsaa imod, at man solgte den Jord, Staten sad inde med. Nu ønsker jeg, at Lovgivningsmagten skal give mig Tilladelse til at beholde disse store Arealer, og saa bliver det bebrejdet mig, at jeg ikke allerede har solgt dem. Den ærede Ordfører for det konservative Parti (Piper) fremsatte under Forhandlingerne i Gaar en Udtalelse som denne, at i disse Tider med de store Tal, vi nu er inde paa, drukner de smaa, og det kan anføres her. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at opholde sig saa stærkt ved dette, at Staten i alt Fald foreløbig overtager disse Gaarde. Hvis ikke Rigsdagen synes om det, kan man jo altid faa dem solgt. Den Forpagtningsafgift, vi faar af disse Gaarde, er siger og skriver 20,000 Kr. aarlig, d. v. s. 20 Kr. pr. Td. Land. Vil nu det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) paastaa, at det vil være ganske umuligt for Staten at overtage og drive disse Gaarde rent foreløbig, saaledes at den faar den samme Indtægt af disse Gaarde? Og selv om det ærede Medlem vil sige, at maaske vil ikke kan faa mere end 10,000 Kr. ind, saa drejer hele Historien sig jo kun om 10,000 Kr. Men for øvrigt tror jeg slet ikke, det vil ske; jeg er ganske overbevist om, at den Bestyrelse, man indsætter til Driften

af disse Gaarde, nok skal skaffe de 20,000 Kr. ud af Gaardene, og jeg er dog ogsaa noget kendt med at drive Landbrug, selv om det ikke er i saa stor Stil, jeg har drevet det. Men naar Forholdet er det, at der er saa liden Risiko ved at overtage disse Gaarde rent foreløbig, og vi saa samtidig faar Lejlighed til at overveje i Forning indenfor Rigsdagen, om det er hensigtsmæssigt, om det er rigtigt, at man laver Forsøgsvirksomhed ude paa disse Gaarde — maaske i stor Stil, maaske i mindre stor Stil, hvad man nu kan finde paa, det skal jo forberedes, saa man her paa Rigsdagen kan faa Lejlighed til at drøfte hele dette Spørgsmaal om Forsøgsvirksomhed —, saa siger jeg for mit Vedkommende, at jeg tror, at det er vel paa sin Plads, at man faar Lejlighed til at beholde disse Gaarde foreløbig og at se, hvad man i det hele taget kan bringe ud af dem. Naar det ærede Medlem altsaa beklagede, at jeg ikke havde benyttet § 8 i Loven af 1871, saa er det sket med velberaad Hu, for at jeg ikke igen skulde komme med et Forslag, hvorefter man skulde sælge den Jord, Staten sad inde med. Saa sagde det ærede Medlem, at det var antydet, at man skulde faa billig Mælk ude paa disse Gaarde, og dertil bemærkede han, at det troede han ikke, man kunde skaffe ved Statens Hjælp. Det er nu ikke saa meget billig Mælk, det drejer sig om at skaffe, men det kan maaske i det hele taget være vanskeligt at faa Mælk, naar man ikke har disse Gaarde. Naar man har dem, kan man i alt Fald faa Mælk, og selv om den ikke bliver billigere, end man kan købe den til, saa kan man dog nok faa den til samme Pris. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Gaardene er for store. Ja, men det er netop det, vi skal overveje i det Aar, som kommer, om man i det hele taget vil afhænde den ene af Gaardene eller noget af begge Gaardene, hvis man maaske netop vil benytte disse Gaarde. Det ærede Medlem bemærkede yderligere, at Forsøgsvæsenet gik jo godt Landet rundt hos private Værter. Det indrømmer jeg, det gør det for saa vidt, og jeg paaskønner i høj Grad den Imødekommen, der er vist Forsøgsvæsenet fra disse Værter Side. Men jeg har i Folketinget gjort opmærksom paa, og jeg gentager det her, skønt jeg troede, at man havde læst de Forhandlinger, der har fundet Sted i Folketinget, at jeg tror, at Forsøgsvæsenet i det hele taget først faar den rette Interesse og Tilslutning, naar man kommer bort fra private og over til Virk-